

RESSÒ DE LA PARAULA

Maternitat (V)

El que diem ens fa pensar que la valoració de la maternitat depèn en bona mesura de l'experiència personal, és a dir, de l'experiència pròxima de la maternitat. Per exemple, de la relació amb la pròpia mare. Aquesta relació és una clau important per a entendre les persones, els seus límits i els seus valors.

Hi ha persones que passen la seva vida «buscant, no ja la mare (que pot ser ben coneguda), sinó l'afecte sa i guaridor de l'amor matern». El sentiment profund d'orfandat i inseguretat, el reclam compulsiu d'afecte, l'afecte radicalment possessiu... El bloqueig afectiu en l'afecte cap a la pròpia mare... La dificultat per a establir relacions sanes, d'igual a igual, amb l'altre o l'altra... I, com ja hem insinuat, fins i tot la vivència de la fe en Déu...

En això té molta importància la corporalitat, és a dir, la nostra condició de ser esperits encarnats. Perquè una de les realitats humanes més corporals-espirituals és la maternitat. No hi ha cap moment en l'existència de cadascun de nosaltres on més íntimament visquem vinculats en el cos i l'esperit que quan existíem en el si matern. Un cop existim «separats», s'obre un nou escenari en el qual vivim una sana tensió. D'una banda, sembla que tendim a la vida individual, autònoma, gairebé com a exigència. El fill tendeix a la independència per a

FOTO: SILVIA (PIXABAY)

esdevenir ell mateix. Però alhora perviu la tendència a la unió. És un moment d'una prova decisiva per al creixement en maduresa de les persones i de la seva mútua relació. Ja no es tractarà d'estar units fisiològicament, sinó de mantenir una unitat superior, la unitat de l'amor. I és el cos precisament el que ens ho permet! Això sí, impregnat d'esperit.

Un exemple paradigmàtic és l'abraçada i el petó. Esmento aquests gestos per a entendre la profunditat i la bellesa d'aquest testimoniatge de l'escriptora poetessa Begoña Abad de la Parte. Des de la seva sensibilitat lírica encerta a expressar la seva «història» al costat de la seva mare:

*No sé si t'ho he dit:
la meva mare és petita
i ha de posar-se de puntetes
per a besar-me.
Fa anys jo m'enfilava
suposo, per a robar-li un petó.
Ens hem passat la vida
enfilant-nos i ajupint-nos
per a buscar la mesura exacta
on poder estimar-nos.*

Aquestes paraules donen per descomptat que vivim buscant el petó, tant de la mare, com de la filla o del fill, com una espècie de signe viu d'amor; d'un amor madur, veritable, sa i serè.

A més fan entendre que no sempre aquest petó, en el sentit de trobada d'autèntic amor, no sempre sorgeix fàcilment o espontàniament: de vegades cal «robar-lo», sempre cal buscar «la mesura exacta», fins i tot al preu d'«enfilarse» o «ajupir-se», gestos simbòlics de tota una actitud de vida.

Com solem dir (no només la teologia feminista) que Déu és Pare i també Mare (cf. Is 66,13;49,15), podem dir, fent ús d'una imatge de la Tradició, «que Déu ens ha besat en Crist», que l'Encarnació és el petó que Déu ens dona «ajupint-se» a la nostra altura. Un gest que tantes vegades realitza la mare obeint al seu veritable amor.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

BENAURATS, seran ben tinguts

Feia unes setmanes que l'ambient entre la gent de la comarca de Galilea estava remogut: Jesús, fill del fuster de Natzaret, anava pels pobles i anunciava que les coses devien canviar. No parlava contra les imposicions dels romans dominadors ni contra les arbitriietats dels mestres de la Llei. La seva gran consigna era: «Convertiu-vos que el Regne de cel és a prop». Canviu la manera de pensar, els vostres centres d'interès, les actituds prepotents, els aires de superioritat o els victimismes inútils... Si ho feu així, el Regne de Déu arribarà a vosaltres. I les seves paraules les acompanyava amb signes: curava malalts, consolava els tristos, acollia els pecadors i margïnats, ajudava els pobres...

La gent anava a trobar-lo. Aquell matí, veient que s'acostaven grups de gent, Jesús pujà muntanya amunt. I com Moisès allà al Sinaí va rebre la Llei de Déu, ell, com un nou Moisès, donà la nova Llei als seus seguidors. I anuncià als qui l'escoltaven el que anomenem Sermó de la Muntanya, que és la perla de l'Evangeli.

Com deuriem ressonar en aquell indret sobre el llac de Galilea aquelles paraules del Mestre: MAKAIROI... Benaurats... tindran el bé...

Qui serien aquests feliços, que tindrien el bé? I els qui l'escoltaven resten sorpresos:

—«Feliços els pobres en l'esperit» (no els pobres en diners, sinó aquells que,

amb béns materials o sense ells, se senten dependents de Déu en tot). Aquella gent senzilla, mig confosos, ho comenten entre ells i pregunten al Mestre que va desgranant la llista dels qui «tindran bé», dels qui tindran el Regne del cel;

—«Feliços els qui estan de dol, els humils, els qui tenen fam i set de ser justos, els compassius, els nets de cor, els qui posen pau, els perseguits pel fet de ser justos...». Convertiu-vos en uns d'aquests i el Regne del cel començarà a ser entre vosaltres.

Increïble. No és una proposta per entusiasmar fàcilment una multitud. En tot

cas, és un projecte per a seduir el cor. Dels qui ho sentiren aquell dia i dels de tots els temps fins ara.

A qui anomena feliços Jesús? Justament a aquells a qui la societat considera desgraciats, inútils i inservibles. El missatge de les benaurances suposa el capgirament dels valors que la societat de tots els temps ha col·locat en primer lloc: riquesa, poder, força, plaer, influència...

Només una autoritat, com la de Jesús, pot donar crèdit a aquest programa desconcertant. Només Ell pot ser garant de la promesa d'una felicitat perfecta i perpètua: seran Benaurats.

ECO DE LA PALABRA

Maternidad (V)

Lo que decimos nos hace pensar que la valoración de la maternidad depende en gran medida de la experiencia personal, es decir, de la experiencia cercana de la maternidad. Por ejemplo, de la relación con la propia madre. Esta relación es una clave importante para entender a las personas, sus límites y sus valores.

Hay personas que pasan su vida «buscando, no ya a la madre (que puede ser bien conocida), sino del afecto sano y sanador del amor materno». El sentimiento profundo de orfandad e inseguridad, el reclamo compulsivo de afecto, el afecto radicalmente posesivo... El bloqueo afectivo en el afecto hacia la propia madre... La dificultad para establecer relaciones sanas, de igual a igual, con el otro o la otra... Y, como ya hemos insinuado, incluso la vivencia de la fe en Dios...

En esto tiene mucha importancia la corporalidad, es decir, nuestra condición de ser espíritus encarnados. Porque una de las realidades humanas más corporales-espirituales es la maternidad. No hay momento en la existencia de cada uno de nosotros donde más íntimamente vivamos vinculados en el cuerpo y el espíritu que cuando existíamos en el seno materno. Una vez existimos «separados», se abre un nuevo escenario en el que vivimos una sana tensión. Por un lado, parece que tendemos a la vida individual, autónoma, casi como exigencia. El hijo tiende a la independencia para llegar a ser él mismo. Pero al mismo tiempo pervive la tendencia a la unión. Es un momento de una prueba decisiva para el crecimiento en madurez de las personas y de su mutua relación. Ya no se tratará de estar unidos fisiológicamente, sino de mantener una unidad superior, la unidad del amor. ¡Y es el cuerpo precisamente el que nos lo permite! Eso sí, impregnado de espíritu.

Un ejemplo paradigmático es el abrazo y el beso. Menciono estos gestos para entender la profundidad y la belleza de este testimonio de la escritora poeta Begoña Abad de la Parte. Desde su sensibilidad lírica acierta a expresar su «historia» junto a su madre:

*No sé si te lo he dicho:
mi madre es pequeña
y tiene que ponerse de puntillas
para besarme.
Hace años yo me empinaba
supongo, para robarle un beso.
Nos hemos pasado la vida
estirándonos y agachándonos
para buscar la medida exacta
donde poder querernos.*

Estas palabras dan por supuesto que vivimos buscando el beso, tanto de la madre, como de la hija o del hijo, como una especie de signo vivo de amor; de un amor maduro, verdadero, sano y sereno.

Además dan a entender que no siempre este beso, en el sentido de encuentro auténtico de amor, no siempre surge fácil o espontáneamente: a veces hay que «robarlo», siempre hay que buscar «la medida exacta», aun a costa de «empinarse» o «agacharse», gestos simbólicos de toda una actitud de vida.

Como solemos decir (no solo la teología feminista) que Dios es Padre y también Madre (cf. Is 66, 13;49,15), podemos decir, haciendo uso de una imagen de la Tradición, «que Dios nos ha besado en Cristo», que la Encarnación es el beso que Dios nos da «agachándose» a nuestra altura. Un gesto que tantas veces realiza la madre obedeciendo a su verdadero amor.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

38 anys fent el Concurs Bíblic

Aquesta iniciativa dels Amics del Concurs Bíblic - Grup Avant de Terrassa ja té un llarg recorregut d'experiència i compromís amb la missió d'estimular els nois i noies de les escoles i catequesis de Catalunya perquè coneguin Déu a través de les ensenyances de la Bíblia. A través d'aquest concurs es vol també facilitar als professors i mestres de Religió i als catequistes una eina per ajudar-los en la seva tasca de sembradors de la Paraula de Déu.

En aquesta edició, el gran protagonista és Jesús de Natzaret, com sempre. La seva Paraula es concretarà en el passatge de la paràbola del Sembrador. Però els altres components són imprescindibles per a fer realitat el concurs: per una part, l'alumnat, que participa en l'activitat i per l'altra, els adults, mestres o catequistes, que amb el seu guiatge fan arribar la Paraula als cors dels joves i infants, sembrant aquesta llavor.

El Concurs Bíblic, amb aquesta temàtica de la paràbola del Sembrador, pot facilitar moltes descobertes personals, pot ajudar a fer una experiència d'autodescoberta de Jesús i pot també fer dels docents-transmissors de coneixements uns acompanyants d'autodescobertes.

La participació al concurs d'enguany encara està oberta, fins al 15 de febrer. Seran premiats en l'àmbit de cada bisbat amb seu a Catalunya els millors treballs de cada modalitat i categoria (inicial, bàsic, dibuix, informàtic) i tots els centres participants i tots els nois i noies tindran un obsequi de participació.

Els FRUITS de la LLAVOR DE LA PAROLA
Mc 4,1-20 PARÀBOLA DEL SEMBRADOR

Si tu vols...

- ...ser portador d'alegria
- ...ser instrument de pau
- ...confiar totalment en Jesús de Natzaret
- ...donar-te i donar segones oportunitats
- ...no cansar-te de fer el bé
- ...viure defensant la veritat
- ...convertir les dificultats en oportunitats
- ...obrir els ulls a les necessitats dels altres
- ...sentir la joia de viure estimant

Si tu vols tot això i tens orelles per escoltar i descobrir aquesta història del sembrador,

PARTICIPA al CONCURS BÍBLIC!

www.concursbiblic.com

38è CONCURS BÍBLIC 2022/2023
AMICS DEL CONCURS BÍBLIC

El veredict i entrega de premis i obsequis es realitzarà al llarg del mes de maig de 2023.

Més informació:

info@concursbiblic.com

tel. 937 809 888 (tardes de 5 a 7 h)

www.concursbiblic.com

► **2a sessió del curs bàsic «Portar la Comunió als malalts».** Les delegacions diocesanes de Pastoral de la Salut i de Litúrgia i Pastoral Sagramental han organitzat aquest curs, pensat especialment per a laics que, enviats pel rector, porten o portaran la Comunió a malalts que estan als seus domicilis, als hospitals o a les residències.

Dissabte passat va tenir lloc la primera sessió, amb una quarantena de participants. El proper

dia 4 de febrer, de les 10 a les 13.30 h, a la Casa de l'Església, es realitzarà la segona i última sessió, en la qual s'aprofundiran els temes formatius sobre com l'Església viu de l'Eucaristia, sobre l'acompanyament a les persones en l'etapa final de la vida i altres aspectes pràctics de les visites per portar la comunió als malalts.

► **Cafè dels divendres.** És el nom de la iniciativa formativa que la Dele-

gació diocesana d'Ensenyament convoca per als mestres i professors de religió, amb reconeixement del Departament d'Educació de la Generalitat. La propera cita és divendres 3 de febrer, de les 18 a les 20 h, a la Casa de l'Església. Es treballarà per grups de Primària i de Secundària en l'estudi i elaboració de les diverses situacions d'aprenentatge, o programacions d'aula. Més info: ensenyament@bisbatsantfeliu.cat

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

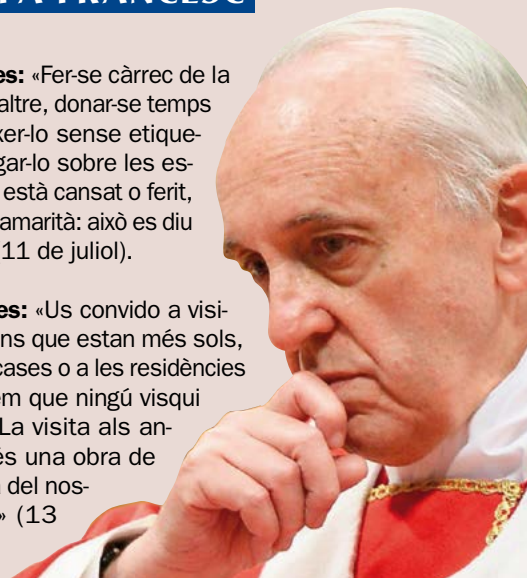

@Pontifex_es: «Tots els dies, Déu passa i llança una llavor en el terreny de la nostra vida. Depèn de nosaltres que germini, de la nostra oració, del cor obert amb el qual ens acostem a les Escriptures a fi que es converteixin en Paraula vivent de Déu per a nosaltres» (6 de juliol).

@Pontifex_es: «Demanem al Senyor que ens faci sortir de la nostra indiferència egoista i que ens posi en el seu Camí; demanem-li que faci que tinguem compassió de qui sofreix i està necessitat, per a acostar-nos i fer el que puguem per a ajudar» (10 de juliol).

@Pontifex_es: «Fer-se càrrec de la història de l'altre, donar-se temps per a conèixer-lo sense etiquetar-lo, carregar-lo sobre les espatlles quan està cansat o ferit, com el bon samarità: això es diu fraternitat» (11 de juliol).

@Pontifex_es: «Us convido a visitar els ancians que estan més sols, a les seves cases o a les residències on viuen. Fem que ningú visqui en solitud. La visita als ancians sols és una obra de misericòrdia del nostre temps!» (13 de juliol).

IX Memorial Pere Tena a les edicions catalanes del Missal Romà i de la Litúrgia de les Hores

Amb aquest guardó del Centre de Pastoral Litúrgica s'ha volgut valorar el gran esforç, la ingent dedicació i el treball abnegat que ha representat l'edició d'aquests llibres litúrgics, que estan plenament al servei de la celebració i la pregària del Poble de Déu a les diòcesis amb seu a Catalunya.

El lliurament del IX Memorial tindrà lloc al Seminari Conciliar de Barcelona, el dimecres 8 de febrer de 2023 a les 17 hores, seguit de Vespres a les 18 hores.

El treball que ha fet possible l'aparició d'aquestes obres es deu a la Comissió Interdiocesana de Litúrgia, de la Tarraconense, juntament amb totes

les persones que durant aquests anys han estat elaborant l'edició, sovint de manera anònima i discreta. El fet que aquestes obres hagin vist la llum és un reflex ben fidel de l'esperit que va impregnar la vida i la labor en la pastoral litúrgica del bisbe Pere Tena, impulsor de l'elaboració d'aquestes edicions catalanes.

El Memorial Pere Tena de Pastoral Litúrgica va ser creat per mantenir viva la memòria del bisbe Pere Tena (1928-2013), fundador del CPL i pedagog de la litúrgia, per promoure tot allò que ajuda a viure la litúrgia de l'Església en el nostre món actual, i per recordar constantment la importància de la pastoral litúrgica en la vida cristiana.

XXVII JORNADA MUNDIAL DE LA VIDA CONSAGRADA «Caminant en esperança»

El proper dijous 2 de febrer s'escaurà la festa de la Presentació del Senyor al Temple, o de la Candelera, popularment. Maria i Josep, fidels a la tradició del seu poble, entren al Temple amb el seu Fill, pocs dies després d'haver nascut, per presentar-lo al Pare. Aquest dia es recorden també els patrons del moviment Vida Creixent, Simeó i Anna, els dos ancians que, il·luminats per l'Esperit Sant, van reconèixer Jesús com el Messies.

Per aquesta jornada, hi haurà dues celebracions a la Catedral de Sant Llorenç: A les 12 h, a la Capella del Santíssim, eucaristia presidida per Mn. Xavier Ribas, consiliari de Vida Creixent, amb els seus membres. A les 18 h, hi haurà l'eucaristia presidida pel bisbe Agustí, a la que són convidats religiosos i religioses de la diòcesi.

El lema de la Jornada Mundial de la Vida Consagrada en aquest any és «La vida consagrada, caminant en esperança».

Mentre avancem en el camí sinodal, donem gràcies a Déu pel do de la

vida de les persones grans i de la vida consagrada, que enriqueix l'Església amb les seves virtuts i carismes i li mostra al món el testimoni ple d'esperança del lliurament radical al Senyor.

Vers l'Assemblea continental europea

Falten pocs dies per a aquesta nova fita del camí sinodal que anem recorrent: del 5 al 9 de febrer se celebrarà a Praga l'Assemblea continental europea. A ella, en representació de la CEE, assistiran el seu president, cardenal Omella, i altres quatre persones de l'Equip Sinodal.

El setembre de 2022 va començar la fase continental del Sínode 2021-2024, amb la presentació del

document de treball per a aquesta etapa i durant el primer trimestre de 2023, en tot el món, es portaran a terme les assemblees continentals o per àrees

geogràfiques, que es clouran amb la redacció d'uns Documents Finals d'aquesta etapa. En base a aquests, s'elaborarà el document *Instrumentum Laboris*, per a la primera sessió dels Sínode dels Bisbes, a l'octubre de 2023.

Vetlla ecumènica de pregària pel Sínode. El papa Francesc, durant el res de l'Àngelus del diumenge 15 de gener, va anunciar la celebració d'una vetlla ecumènica de pregària el dissabte 30 de setembre de 2023 a la Plaça de Sant Pere. La finalitat d'aquest moment de pregària és confiar a Déu els treballs de la XVI Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes, sobre el tema de la Sinodalitat, que s'iniciarà pocs dies després, del 4 al 29 d'octubre de 2023. El papa Francesc va remarcar que «el camí de la unitat dels cristians i el camí de conversió sinodal de l'Església van lligats» i per això va anunciar aquesta important cita del 30 de setembre, de caràcter ecumènic, després de recordar l'octavari de pregària per la unitat dels cristians.

AGENDA

► **Jornada d'animadors de Pastoral de Joves.** El proper dissabte 4 de febrer, de les 10 a les 13 h, al CPS Francesc Palau del Prat de Llobregat (c/ Cadaqués, 2, 2n) tindrà lloc una matinal formativa sobre la realitat dels grups juvenils en la pastoral amb adolescents i joves. L'objectiu és dotar d'eines als animadors que acompanyen els grups existents o els joves i adolescents que puguin engrescar-se amb la participació a la JMJ. Més informació a les xarxes socials de SantfeliuJove i a santfeliujove@bisbatsantfeliu.cat.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

30. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [He 11,32-40 / Sl 30 / Mc 5,1-20]. Tortosa (ciutat): □ Santa Àngela de Mèrici, vg.; santa Martina, vg. i mr.; sant Adelelm (Lesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); santa Jacinta de Mariscotti, vg. terciària franciscana.

31. □ Dimarts [He 12,1-4 / Sl 21 / Mc 5,21-43]. Sant Joan Bosco (1815-1888), prev. de Torí, fund. congregacions salesianes (SDB), patró del cinema; santa Marcel·la, viuda.

1. ■ Dimecres [He 12,4-7 / Sl 102 / Mc 6,1-6]. Sant Cecili, bisbe de Granada i mr.; santa Brígida d'Escòcia, vg.

2. □ Dijous [Mt 3,1-4 (o bé: He 2, 14-18) / Sl 23 / Lc 2,22-40 (o bé, més breu: 2,22-32)]. Presentació del Senyor, antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera (pel ritu de la llum). Mare de Déu patrona dels cerers i dels electricistes.

3. ■ Divendres [He 13,1-8 / Sl 26 / Mc 6,14-29]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i màrtir (s. IV), invocat pel mal de coll; beat Esteve Belle-sini, prevere agustiní; sant Òscar, bisbe.

4. ■ Dissabte [He 13,15-17.20-21 / Sl 22 / Mc 6,30-34]. Sant Andreu

Corsini (†1373), bisbe (carmelità); sant Gilbert, prev.; sant Joan de Brito, prev., i beat Rodolf Acquaviva, prev., i companys, Francesc Pacheco, Carles Spínola, preveres, i companys, Jaume Berthieu, prev., i Lleó-Ignasi Margín, prev., i companys, jesuïtes, màrtirs.

5. ■ Diumenge vinent, V de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 58,7-10 / Sl 111 / 1C 2,1-5 / Mt 5,13-16]. Santa Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. III), patrona de les dones d'Aragó; santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.

Diumenge IV de durant l'any (A)

COMENTARI

«Feliços els pobres, els compassius, els nets de cor, els perseguits...»

Sermó de la muntanya (1877), de Carl Bloch. Museu Nacional d'Història, Hillerød (Dinamarca)

Més que comentar hauríem de ser capaços de meditar i portar a la vida les benaurances perquè són l'estil de vida de Jesús i al mateix temps la font de la nostra felicitat. Totes comencen dient «feliços»: no hauríem d'oblidar aquesta paraula! I on es troba la felicitat? *Feliços els pobres en l'esperit; feliços els qui estan de dol, feliços els compassius.* Ell ens convida a estar sempre al costat dels pobres, dels que ploren, dels necessitats, a sentir les seves penes i alegries, compartint-ho tot amb ells. És més agradable estar al costat dels que s'ho passen bé en aquesta vida. Però aquesta no és l'opció de Jesús ni el camí de la felicitat. *Feliços els humils; feliços els qui posen pau; feliços els qui tenen fam i set de ser justos.* Podríem traduir la humilitat de moltes maneres; per exemple, sentir-nos pobres davant Déu. En aquest sentit la primera lectura ens diu: *Busqueu el Senyor tots els humils del país... busqueu la humilitat. Deixaré en el teu país un poble humil i pobre.* També la humilitat és la no-violència: si lluitem per la pau, si lluitem per la justícia, ho fem des del diàleg, la comprensió, la serenitat, no des de la venjança o des de l'odi, sinó des del perdó, camí imprescindible per arribar a la pau autèntica. Però aquesta pau es fonamenta en la llibertat, la veritat, la justícia i l'amor: aquests valors són imprescindibles, innegociables per arribar a l'autèntica pau. *Feliços els nets de cor:* són les persones transparents, les que no tenen una doble cara, no són les que diuen una cosa però en pensen o en fan una altra; són persones sinceres. *Feliços els perseguits per ser justos, feliços quan per causa meva us perseguiran:* el cristià fins i tot quan és perseguit sap que segueix el camí de Jesús que perdonava els qui el crucificaven. Pau subratlla també la pobresa de tot tipus dels creients però també *que tenim en Jesucrist tot el que som: la saviesa, la justícia, la salvació.* Les benaurances són el camí de la veritable felicitat. Però aquest no és camí que ensenya el nostre món.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia de Sofonies (So 2,3;3,12-13)

Busqueu el Senyor, tots els humils del país que compliu els seus preceptes; busqueu la bondat, busqueu la humilitat. Potser així quedareu protegits el dia rigorós del Senyor. Deixaré en el teu país un poble humil i pobre. La resta d'Israel buscarà refugi en el nom del Senyor. No faran injustícies ni mentiran, no tindran una llengua enganyadora. Podran pasturar i reposar sense que els inquieti ningú.

▶ Salm responsorial (145)

R. *Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells.*

El Senyor fa justícia als oprimits, / dona pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dona la vida als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters. R.

El Senyor manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, per tots els segles. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,26-31)

Germans, mireu qui sou els qui heu estat cridats: als ulls dels homes, sou pocs els instruïts, sou pocs els poderosos o de família noble. Déu, per confondre els savis, ha escollit els qui el món té per ignorants; per confondre els forts, ha escollit els qui el món té per dèbils i els qui, als ulls del món, són gent de classe baixa, gent de qui ningú no fa cas; per destituir els qui són alguna cosa, ha escollit els qui no valen per a res; així ningú no pot gloriarse davant Déu. Però vosaltres, per obra de Déu, teniu en Jesucrist tot el que sou, ja que Déu ha fet d'ell la nostra saviesa, la nostra justícia, la nostra santedat i la nostra redempció, perquè, tal com diu l'Escriptura: «Si algú es gloria, s'haurà de gloriarse del Senyor.»

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 5,1-12a)

En aquell temps, en veure Jesús les multituds, pujà a la muntanya, s'assegué i els deixebles se li acostaren.

Llavors es posà a parlar i els instruïa dient: «Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells. Feliços els qui estan de dol: vindrà el dia que seran consolats. Feliços els humils: són ells qui posseiran el país. Feliços els qui tenen fam i set de ser justos: vindrà el dia que seran saciats. Feliços els compassius: Déu els compadirà. Feliços els nets de cor: són ells els qui veuran Déu. Feliços els qui posen pau: Déu els reconeixerà com a fills. Feliços els perseguits pel fet de ser justos: el Regne del cel és per a ells. Feliços vosaltres quan, per causa meva, us ofendran, us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies: alegreu-vos-en i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel.»

▶ Lectura de la profecia de Sofonias (Sof 2,3;3,12-13)

Buscad al Señor los humildes de la tierra, los que practican su derecho, buscad la justicia, buscad la humildad, quizá podáis resguardaros el día de la ira del Señor. Dejaré en ti un resto, un pueblo humilde y pobre que buscará refugio en el nombre del Señor. El resto de Israel no hará más el mal, no mentirá ni habrá engaño en su boca. Pastarán y descansarán, y no habrá quien los inquiete.

▶ Salmo responsorial (145)

R. *Bienaventurados los pobres en el espíritu, porque de ellos es el reino de los cielos.*

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos. / El Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,26-31)

Fijaos en vuestra asamblea, hermanos: no hay en ella muchos sabios en lo humano, ni muchos poderosos, ni muchos aristócratas; sino que, lo necio del mundo lo ha escogido Dios para humillar a los sabios, y lo débil del mundo lo ha escogido Dios para humillar lo poderoso. Aún más, ha escogido la gente baja del mundo, lo despreciable, lo que no cuenta, para anular a lo que cuenta, de modo que nadie pueda gloriarse en presencia del Señor.

A él se debe que vosotros estéis en Cristo Jesús, el cual se ha hecho para nosotros sabiduría de parte de Dios, justicia, santificación y redención. Y así —como está escrito—: «el que se gloríe, que se gloríe en el Señor».

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 5,1-12a)

En aquel tiempo, al ver Jesús el gentío, subió al monte, se sentó y se acercaron sus discípulos; y, abriendo su boca, les enseñaba diciendo: «Bienaventurados los pobres en el espíritu, porque de ellos es el reino de los cielos. Bienaventurados los mansos, porque ellos heredarán la tierra. Bienaventurados los que lloran, porque ellos serán consolados. Bienaventurados los que tienen hambre y sed de la justicia, porque ellos quedarán saciados. Bienaventurados los misericordiosos, porque ellos alcanzarán misericordia. Bienaventurados los limpios de corazón, porque ellos verán a Dios. Bienaventurados los que trabajan por la paz, porque ellos serán llamados hijos de Dios. Bienaventurados los perseguidos por causa de la justicia, porque de ellos es el reino de los cielos. Bienaventurados vosotros cuando os insulten y os persigan y os calumnien de cualquier modo por mi causa. Alegraos y regocijaos, porque vuestra recompensa será grande en el cielo.»